

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2000-2001

15 JUNI 2001

Voorstel tot wijziging van artikel 63 van het Reglement van de Senaat

(Ingediend door de heer Paul Wille c.s.)

TOELICHTING

Bij de optioneel bicamerale procedure ligt het wetgevend initiatief bij de Kamer van volksvertegenwoordigers en wordt de Senaat als een bezinningskamer beschouwd.

Luidens artikel 78 van de Grondwet kan de Senaat de door de Kamer van volksvertegenwoordigers aangenomen wetsontwerpen evoceren.

De praktijk leert ons dat het evocatierecht niet altijd naar behoren werkt. De Senaat slaagt er maar moeilijk in het klassieke spel van meerderheid versus oppositie te overstijgen. Het pad van de kritische houding en het onafhankelijke denken wordt, om vele (externe) redenen, al te vaak verlaten.

De evocatie is evenwel een uitermate nuttig instrument om het wetgevend werk van de Kamer effectief te verbeteren.

Om het evocatierecht in zijn ware draagkracht te herstellen, wordt een voorafgaand overleg voorgesteld tussen de politieke fracties in de Senaat. Een dergelijke concertatie, met uitwisseling van argumenten, kan uiteindelijk uitmonden in een verzoek tot evocatie over de fractiegrenzen heen.

Door dit «interfractieoverleg» kan enerzijds een inflatie van evocaties door de oppositie worden vermeden en anderzijds een systematische afwijzing van amendementen van de oppositie door de meerderheid worden tegengegaan.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2000-2001

15 JUIN 2001

Proposition modifiant l'article 63 du Règlement du Sénat

(Déposée par M. Paul Wille et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

Dans le cadre de la procédure facultativement bicamérale, l'initiative législative revient à la Chambre des représentants et le Sénat joue le rôle de chambre de réflexion.

Conformément à l'article 78 de la Constitution, le Sénat peut évoquer les projets de loi adoptés par la Chambre des représentants.

La pratique nous montre que l'exercice du droit d'évocation ne donne pas toujours entièrement satisfaction. Le Sénat parvient difficilement à transcender le clivage traditionnel «majorité-opposition». On a trop souvent, pour de multiples raisons (externes), quitté le chemin de l'attitude critique et de la pensée indépendante.

L'évocation est toutefois un instrument extrêmement utile pour améliorer effectivement le travail législatif de la Chambre.

Pour rétablir le droit d'évocation dans sa portée réelle, il est proposé que les groupes politiques du Sénat se concertent préalablement. Une concertation avec échange d'arguments, peut, en fin de compte, donner lieu à une demande d'évocation dépassant les clivages entre les groupes politiques.

Cette «concertation intergroupes» permettrait, d'une part, de prévenir une inflation du nombre d'évocations demandées par l'opposition et, d'autre part, d'empêcher le rejet systématique par la majorité des amendements déposés par l'opposition.

Ten slotte zou men er moeten toe komen het evocatieverzoek te argumenteren door een gelijktijdige indiening van amendementen die het evocatieverzoek staven.

Paul WILLE.

VOORSTEL

In artikel 63, punt 1, van het Reglement van de Senaat wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd:

«Dit verzoek kan voorafgaandelijk in een door de Senaat aan te wijzen of op te richten commissie worden besproken. Het is wenselijk het evocatieverzoek te staven door een gelijktijdige indiening van de voorgestelde amendementen.»

Paul WILLE.
Jean-Marie DEDECKER.
Jacques DEVOLDER.
André GEENS.
Mimi KESTELIJN-SIERENS.
Jeanine LEDUC.
Didier RAMOUDT.
Jan REMANS.
Martine Taelman.
Iris VAN RIET.

Il faudrait pouvoir en arriver finalement à argumenter à l'appui de la demande d'évocation au moyen d'amendements justificatifs déposés simultanément.

PROPOSITION

À l'article 63, point 1, du Règlement du Sénat, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 2 et 3:

«Cette demande peut être examinée au préalable au sein d'une commission à désigner ou à instituer par le Sénat. Il est souhaitable de justifier la demande d'évocation par le dépôt simultané des amendements proposés.»